

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Esas Sayısı : 2016/46
Karar Sayısı : 2016/178
Karar Tarihi : 23.11.2016
R.G. Tarih-Sayısı : 13.12.2016-29917

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN: Karapınar Asliye Hukuk Mahkemesi (Aile Mahkemesi Sıfatıyla)

İTİRAZIN KONUSU: 22.11.2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 313. maddesinin birinci fıkrasının, 3.7.2005 tarihli ve 5399 sayılı Kanun'un 1. maddesiyle değiştirilen birinci cümlesinde yer alan “*Evlât edinenin alt soyunun açık muvafakatiyle...*” ibaresinin, Anayasa'nın 2. ve 35. maddelerine aykırılığı ileri sürülerek iptaline karar verilmesi talebidir.

OLAY: Ergin kişiyi evlât edinmek için açılan davada, itiraz konusu kuralın Anayasa'ya aykırılık iddiasını ciddi bulan Mahkeme, iptali için başvurmuştur.

I- İPTALİ İSTENİLEN KANUN HÜKMÜ

Kanun'un itiraz konusu ibareyi de içeren 313. maddesi şöyledir:

“MADDE 313- Evlât edinenin altsoyunun açık muvafakatiyle ergin veya kısıtlı aşağıdaki hallerde evlât edinilebilir.

1. Bedensel veya zihinsel engeli sebebiyle sürekli olarak yardıma muhtaç ve evlât edinen tarafından en az beş yıldan beri bakılıp gözetilmekte ise,

2. Evlât edinen tarafından, küçükken en az beş yıl süreyle bakılıp gözetilmiş ve eğitilmiş ise,

3. Diğer haklı sebepler mevcut ve evlât edinilen, en az beş yıldan beri evlât edinen ile aile hâlinde birlikte yaşamakta ise.

Evli bir kimse ancak eşinin rızasıyla evlât edinilebilir.

Bunlar dışında küçüklerin evlât edinilmesine ilişkin hükümler kıyas yoluyla uygulanır.”

II- İLK İNCELEME

1. Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü hükümleri uyarınca, Burhan ÜSTÜN, Engin YILDIRIM, Serdar ÖZGÜLDÜR, Serruh KALELİ, Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Alparslan ALTAN, Celal Mümtaz AKINCI, Erdal TERCAN, Muammer TOPAL, M.Emin KUZ, Hasan Tahsin GÖKCAN, Kadir ÖZKAYA ve Rıdvan GÜLEÇ'in katılımlarıyla 26.5.2016 tarihinde yapılan ilk inceleme toplantısında, dosyada eksiklik bulunmadığından işin esasının incelenmesine OYBİRLİĞİYLE karar verilmiştir.

III- ESASIN İNCELENMESİ

2. Başvuru kararı ve ekleri, Raportör Cengiz ERTEN tarafından hazırlanan işin esasına ilişkin rapor, itiraz konusu kanun hükmü, dayanan ve ilgili görülen Anayasa kuralları ile bunların gerekçeleri ve diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

A- Sınırlama Sorunu

3. Anayasa'nın 152. ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 40. maddelerine göre, Anayasa Mahkemesine itiraz yoluyla yapılacak başvurular itiraz yoluna başvuran mahkemenin bakmakta olduğu davada uygulayacağı kural ile sınırlıdır.

4. İtiraz yoluna başvuran Mahkeme, Kanun'un 313. maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "*Evlât edinenin altsoyunun açık muvafakatiyle...*" ibaresinin iptalini talep etmiştir.

5. Bakılmakta olan dava, ergin kişinin evlat edinilmesine ilişkindir. İptali istenilen "*Evlât edinenin altsoyunun açık muvafakatiyle...*" ibaresi ise hem ergin hem de kısıtlılar için geçerli olan ortak bir hükümdür. Dolayısıyla itiraz konusu ibareye ilişkin esas incelemenin "*ergin*" ibaresi sınırlı olarak yapılması gerekir.

6. Açıklanan nedenle, 4721 sayılı Kanun'un 313. maddesinin birinci fıkrasının, 5399 sayılı Kanun'un 1. maddesiyle değiştirilen birinci cümlesinde yer alan "*Evlât edinenin altsoyunun açık muvafakatiyle...*" ibaresine ilişkin esas incelemenin "*ergin*" ibaresi yönünden sınırlı olarak yapılmasına, OYBİRLİĞİYLE karar verilmiştir.

B- İtirazın Gerekçesi

7. Başvuru kararında özetle, itiraz konusu kuralın, henüz sağ durumdaki kişilerin mülkiyet haklarının kullanılmasına, gelecekteki mirasçılarının haklarını korumak için yasal engel getirdiği, oysa mülkiyet hakkının ancak kamu yararı amacıyla sınırlandırılabilceği, davacıların malikleri olduğu taşınır ve taşınmaz malları sağlıklarında diledikleri gibi tasarruf etmelerine bir engel bulunmadığı, saklı pay kurallarını dikkate alarak alt soydan birinin gelecekteki miras payını indirme imkânının mevcut olduğu belirtilerek kuralın, Anayasa'nın 2. ve 35. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

C- Anayasa'ya Aykırılık Sorunu

8. 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 43. maddesi uyarınca, kural ilgisi nedeniyle Anayasa'nın 13. ve 41. maddeleri yönünden de incelenmiştir.

9. Kanun'un 313. maddesinin itiraz konusu ibareyi de içeren birinci fıkrasında; ergin ve kısıtlıların, bedensel veya zihinsel engeli sebebiyle sürekli olarak yardıma muhtaç olmaları ve evlât edinen tarafından en az beş yıldan beri bakılıp gözetilmeleri; evlât edinen tarafından, küçükken en az beş yıl süreyle bakılıp gözetilmeleri ve eğitilmeleri; diğer haklı sebeplerin mevcut olması ve en az beş yıldan beri evlât edinen ile aile hâlinde birlikte yaşamaları

şartlarından birinin gerçekleşmesi halinde, evlât edinenin alt soyunun açık muvafakatiyle evlât edinilebilecekleri belirtilmektedir.

10. Anayasa'nın 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, eylem ve işlemleri hukuka uygun olan, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, hukuki güvenliği sağlayan, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, Anayasa ve kanunlarla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık olan devlettir.

11. Anayasa'nın 13. maddesinde “*Temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve lâik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz.*” denilmektedir.

12. Kanun koyucu, düzenlemeler yaparken hukuk devleti ilkesinin gereği olan ölçülülük ilkesiyle bağlıdır. Bu ilke ise “*elverişlilik*”, “*gereklilik*” ve “*orantılılık*” olmak üzere üç alt ilkeden oluşmaktadır. “*Elverişlilik*”, başvuru önlemin ulaşmak istenen amaç için elverişli olmasını, “*gereklilik*” başvuru önlemin ulaşmak istenen amaç bakımından gerekli olmasını ve “*orantılılık*” ise başvuru önlem ve ulaşmak istenen amaç arasında olması gereken ölçüyü ifade etmektedir.

13. Çağdaş demokrasiler, temel hak ve özgürlüklerin en geniş ölçüde sağlanıp güvence altına alındığı rejimlerdir. Temel hak ve özgürlükleri büyük ölçüde kısıtlayan ve kullanılamaz hâle getiren sınırlamalar hakkın özüne dokunur. Temel hak ve özgürlüklere getirilen sınırlamaların yalnız ölçüsü değil, koşulları, nedeni, yöntemi, kısıtlamaya karşı öngörülen kanun yolları gibi güvenceler demokratik toplum düzeni kavramı içinde değerlendirilmelidir. Bu nedenle, temel hak ve özgürlükler, istisnâî olarak ve özüne dokunmamak koşuluyla demokratik toplum düzeninin gerekleri için zorunlu olduğu ölçüde ve ancak kanunla sınırlandırılabilirler. Demokratik bir toplumda temel hak ve özgürlüklere getirilen sınırlamanın, bu sınırlamayla güdülen amacın gerektirdiğinden fazla olması düşünülemez. Demokratik hukuk devletinde güdülen amaç ne olursa olsun, kısıtlamaların, bu rejimlere özgü olmayan yöntemlerle yapılmaması ve belli bir özgürlüğün kullanılmasını önemli ölçüde zorlaştıracak ya da ortadan kaldıracak düzeye vardırılmaması gerekir.

14. Anayasa'nın 35. maddesinde düzenlenen mülkiyet hakkı, temel bir insan hakkı olup bireyin eşya üzerindeki hâkimiyetini güvence altına almaktadır. Eşya üzerindeki hâkimiyet bir yönüyle bireye Devletin müdahale edemeyeceği özel bir alan yaratırken, diğer taraftan emeğinin karşılığını güvence altına almakla bireye kendi hayatını yönlendirme ve geleceğini tasarlama olanağı sunmaktadır. Bu nedenle, birey özgürlüğü ile mülkiyet hakkı arasında yakın bir ilişki vardır. Söz konusu ilişkiye rağmen mülkiyet hakkı sınırsız bir hak değildir. Anayasa'nın 35. maddesinde, herkesin, mülkiyet ve miras haklarına sahip olduğu, bu hakların ancak kamu yararı amacıyla kanunla sınırlanabileceği, mülkiyet hakkının kullanılmasının toplum yararına aykırı olamayacağı hükme bağlanmıştır.

15. Anayasa'nın 41. maddesi ise ailenin Türk toplumunun temeli olduğunu, eşler arasındaki eşitliğe dayandığını belirttikten sonra “*Devlet, ailenin huzur ve refahı ile özellikle ananın ve çocukların korunması ve aile planlamasının öğretimi ile uygulanmasını sağlamak için gerekli tedbirleri alır, teşkilatı kurar.*” diyerek aile kurumunu özel olarak düzenlemiş ve anayasal güvenceye bağlayarak koruma altına almıştır.

16. Evlât edinme öncelikle, evlât edinen ile küçükler arasında kurulan, küçüklerin maddi ve manevi gelişimleri, bakım, eğitim ve korunma ihtiyaçları, gelecekleri, sosyal ilişkileri, inanç ve ahlâki yargılarının biçimlenmesi konularında yaşamsal yetkiler sunan ve bu ilişkiyi ana baba ve çocuk ilişkisi içinde gerçekleştirmeyi amaçlayan bir kurumdur. Ergin kişiler yönünden ise evlâtlık ilişkisi bakım, yardım ve korunma gibi ihtiyaçların ortaya çıktığı istisnai durumlar için tesis edilebilmekte ve küçüklerin evlât edinilmesine göre daha sıkı koşullarda gerçekleşebilmektedir.

17. Kuralda ergin kişilerin evlâtlık ilişkisi kurulmasının şartlarından biri olarak, mevcutsa evlât edinenin alt soyunun açık muvafakatinin gerektiği belirtilmektedir. Bu şart, evlâtlık ilişkisi kurulduğu sırada doğrudan evlât edinenin mülkiyet hakkına bir sınırlandırma getirmese de gelecekte, evlât edinilen ile evlat edinenin alt soyuna intikal edecek miras haklarını etkilemektedir. Çünkü evlat edinenin alt soyunun evlâtlık edinilmesine açık muvafakatinin bulunmaması halinde, evlât edinenin malvarlığının, ölümünden sonra evlât edinilmek isteyen evlâtlık sıfatıyla miras yoluyla intikali engellenmekte, böylece gelecek için malvarlığı üzerindeki tasarruf hakkı dolaylı bir şekilde kısıtlanmaktadır.

18. Kanun'un itiraz konusu ibareyi içeren 313. maddesinin birinci fıkrasında 5399 sayılı Kanunla yapılan değişikliğin gerekçesinde, *“Ülkemizin sosyal şartları dikkate alındığında ergin veya kısıtlılardan aile himayesine ihtiyacı olanların çok sayıda bulunduğu ve sosyal desteklerden yoksun oldukları bilinmektedir. Geleneksel aile desteği içinde sağlanan imkanlar çoğu zaman şartların değişmesi ile ortadan kalkmaktadır. Muhtaç ve kısıtlı bazı ergenlerin kalıcı bir aile desteğine kavuşturulmaları bakımından Medenî Kanunun 313 üncü maddesinin birinci fıkrasındaki “Altsoyu bulunmaması” koşulu kaldırılmıştır. Altsoyun herhangi bir sosyal veya ekonomik zarara uğramaması için evlat edinme sırasında açık onaylarının alınması öngörülmüştür.”* denilmektedir.

19. Anayasanın tüm maddeleri aynı etki ve değerde olup aralarında bir üstünlük sıralaması bulunmadığından, uygulamada bunlardan birine öncelik tanımak olanaklı değildir. Bu nedenle, kimi zaman zorunlu olarak birlikte uygulanan iki Anayasa kuralından biri diğerinin sınırını oluşturabilir. Bu bağlamda, mülkiyet hakkının sınırlarının belirlenmesinde ailenin korunmasına ilişkin hükümleri içeren Anayasa'nın 41. maddesinin gözetilmesi gerektiği açıktır.

20. Anayasa'nın 41. maddesindeki ailenin korunması için gerekli tedbirleri alma yönünde Devlete verilen görevin yerine getirilmesi için mülkiyet hakkı sınırlandırılabilir. Zira ailede bireylerin maddi ve manevi varlıklarını geliştirebilmelerinin, huzur ve güven ortamının sağlanmasına bağlı olduğu, bunun için de öncelikle aile içi sorunların önlenmesi gerektiği tartışılmazdır. Kuralın gerekçesinde açıklandığı gibi, özellikle muhtaç ergin kişilerin evlât edinilmesi onlar için kalıcı aile desteği sağlasa da söz konusu evlât edinme işleminin alt soydan mal kaçırmaya yönelik şekilde kötüye kullanılmasının önüne geçilmesi, alt soyun sosyal ve ekonomik zarara uğramasının da engellenmesi gerekecektir. Başka bir ifadeyle evlât edinilen ile alt soyun çıkarlarının dengelenmesine, evlât edinilen lehine alt soyun çıkarlarının hakkaniyete aykırı şekilde zedelenmemesine özen gösterilmelidir. Bu nedenle, itiraz konusu ibare, aile birliğinin huzurlu ve mutlu bir şekilde devam etmesini sağlamak üzere düzenlenen koruyucu bir hükümdür. Kuralla getirilen evlât edinenin altsoyunun açık muvafakati şartının amacı, öncelikle ailenin ekonomik varlığının ve sosyal birlikteliğinin, bunun sonucu olarak da huzurunun korunmasıdır.

21. İtiraz konusu kuralın ailenin huzurunu korumayı hedeflediği dikkate alındığında, müdahalenin demokratik toplum düzeninin gereklerine aykırı olmadığı açıktır. Öte yandan

evlât edinenin malvarlığı üzerindeki tasarruf hakkını dolaylı bir şekilde de olsa kısıtlayan düzenleme, aile birliğinde istenmeyen anlaşmazlıkların önüne geçerek ailenin geleceği için risk oluşturabilecek davranışların engellenmesini amaçladığından kamu yararına yöneliktir. Bu nedenle itiraz konusu ibare, Anayasa'nın 35. maddesindeki mülkiyet hakkının kamu yararı amacıyla kanunla sınırlandırılabilmesine ve 41. maddesindeki ailenin korunmasına ilişkin hükümlerine uygundur. Bununla birlikte, düzenlemenin temel haklara ölçülü bir sınırlama niteliğinde olup olmadığının da incelenmesi gerekir.

22. Diğer şartların gerçekleşmesine rağmen itiraz konusu ibare uyarınca altsoyunun açık muvafakati olmaksızın ergin kişilerin evlat edinilememesi, evlât edinenin bireysel tercihi bir sınırlandırma getirmektedir. Ancak evlât edinmenin, aile hukukuna özgü nitelikte ve mahkeme kararıyla gerçekleşen soybağı ilişkisinin kurulmasını sağlaması göz önüne alındığında, bu kamusal işlemin doğrudan kendi özerklik alanıyla sınırlı bir tasarruf olmadığı bir gerçektir. İtiraz konusu ibare, mülkiyet hakkına keyfi ya da hakkın özüne dokunacak bir sınırlama getirmemekte, temel hakkın kullanımını ortadan kaldırmamakta veya güçleştirmemektedir. Bu nedenle öngörülen şart, mülkiyet hakkı için sınırlı ve ölçülüdür. İtiraz konusu ibaredeki şartın gerçekleşmemesi nedeniyle evlât edinemeyenin, saklı payları gözeterek malvarlığını, evlât edinmek istediği kişiye vasiyet etmesine ve ona bakıp gözetmesine bir engel de bulunmamaktadır.

23. Diğer taraftan, Anayasa'nın 41. maddesinin öngördüğü ailenin korunmasına yönelik Devlete yüklenen sorumluluğu yerine getiren düzenlemenin birey hakları ile kamu yararı arasında açık bir dengesizlik yarattığı da söylenemez. Dolayısıyla itiraz konusu ibare, alt soyun muvafakati olmaksızın evlât edinilmesine engel olarak ailenin huzur ve refahını koruduğundan, alt soyun muvafakatının gerekliliği şartının bu açıdan da ulaşılmak istenen amaç ile orantılı ve amacı gerçekleştirmeye elverişli olduğu açıktır.

24. Açıklanan nedenlerle kural, “*ergin*” ibaresi yönünden Anayasa'nın 2., 13., 35. ve 41. maddelerine aykırı değildir. İptal talebinin reddi gerekir.

25. Osman Alifeyyaz PAKSÜT bu görüşe katılmamıştır.

IV- HÜKÜM

22.11.2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 313. maddesinin birinci fıkrasının, 3.7.2005 tarihli ve 5399 sayılı Kanun'un 1. maddesiyle değiştirilen birinci cümlesinde yer alan;

A- “*Evlât edinenin altsoyunun açık muvafakatiyle...*” ibaresine ilişkin esas incelemenin “*ergin*” ibaresi yönünden sınırlı olarak yapılmasına, OYBİRLİĞİYLE,

B- “*Evlât edinenin altsoyunun açık muvafakatiyle...*” ibaresinin “*ergin*” ibaresi yönünden Anayasa'ya aykırı olmadığına ve itirazın REDDİNE, Osman Alifeyyaz PAKSÜT'ün karşıoyu ve OYÇOKLUĞUYLA,

23.11.2016 tarihinde karar verildi.

Esas Sayısı : 2016/46
Karar Sayısı : 2016/178

Başkan
Zühtü ARSLAN

Başkanvekili
Burhan ÜSTÜN

Başkanvekili
Engin YILDIRIM

Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR

Üye
Osman Alifeyyaz PAKSÜT

Üye
Recep KÖMÜRCÜ

Üye
Nuri NECİPOĞLU

Üye
Muammer TOPAL

Üye
M. Emin KUZ

Üye
Hasan Tahsin GÖKCAN

Üye
Kadir ÖZKAYA

Üye
Rıdvan GÜLEÇ

Üye
Recai AKYEL

Üye
Yusuf Şevki HAKYEMEZ

KARŞIOY YAZISI

1. İtiraz yoluyla Anayasa Mahkemesine başvuran Karapınar Asliye Hukuk Mahkemesince, Türk Medeni Kanunu'nun 313. maddesinin 5399 sayılı Kanunla değişen birinci cümlesinde yer alan "*Evlat edinenin alt soyunun açık muvafakatiyle...*" ibaresinin, Anayasa'nın 2. ve 35. maddelerine aykırılığı ileri sürülerek iptali istenmiştir. Anayasa Mahkemesi, konuyu, ilgisi nedeniyle Anayasa'nın 13. ve 41. maddeleri yönünden de incelemiştir.

2. Karara, öncelikle evlat edinme suretiyle soybağı tesisine ilişkin kuralın, Anayasa'nın 17. maddesi yönünden incelenmemiş olması nedeniyle katılmamaktayım. Her ne kadar evlat edinme tasarrufu aynı zamanda Anayasal koruma altındaki bir kurum olan aileyi düzenleyen hukuk disiplini içinde kalsa ve malvarlığı ile miras haklarını ilgilendirse de soybağı aynı zamanda kişinin, Anayasa'nın 17. maddesinde güvencesini bulan **"Maddi ve manevi varlığını geliştirme hakkı"** kapsamındadır. Nitekim, Türk Medeni Kanunu'nun 303. maddesinin ikinci fıkrasının iptali istemiyle açılan davada Anayasa Mahkemesi, E:2010/71, K:2011/143 sayılı kararıyla, soybağını Anayasa'nın 17. maddesi kapsamında görmüş ve babalık davalarında dava açma süresini aşırı biçimde sınırlayan ikinci fıkra hükmünü Anayasa'nın 2., 17. ve 36. maddelerine aykırı olması nedeniyle iptal etmiştir.

3. Konunun, miras hukukuna ilişkin sonuçları ve evlat edinenin mirasçılara kalacak olan malvarlığı hakları bakımından, Anayasa'nın 35. maddesi çerçevesinde de değerlendirilmesi kuşkusuz hayatın gerçeklerine uygun ise de her şeyin mal ve mal paylaşımı noktasından değerlendirilmesi doğru olmadığı kadar ahlaki ve insani değerlere de aykırıdır. Altsoy, murisin ölümünü tabir caizse akbalar gibi bekleyen ve kalacak ziyafete başkasının ortak olmasını asla kabul etmeyen kişiler olarak kabul edilmemelidir.

4. Öte yandan, evlat edinmek isteyen herkesin malı mülkü olmayabileceği, hatta borcu olabileceği gibi, salt manevi nedenlerle kişinin bir ergini evlat edinmek istemesi de mümkündür. Bir an için, hiçbir taşınmazı ve kıymetli malı olmayan, salt emekli maaşıyla geçinen ve kirada oturan bir emekli öğretmenin, bütün gayretlerine rağmen okumayan ve kendisini hayal kırıklığına uğratan öz çocuklarının yanısıra, yine kendi yetiştirdiği ve sporda, sanatta veya diğer bir alanda temayüz etmiş olan yeğenini evlat edinerek kendi soyadını başarılı bir insanda devam ettirmek istediğini farzedelim: Altsoy, sırf sübjektif ve iyi niyetten uzak saiklerle, bu tasarrufu engelleyebilecektir.

5. Anayasa'nın 41. maddesinde ailenin korunması için Devlete verilen görev, aile bireyleri arasında güveni, korumayı, uzlaşmayı, hoşgörüyü ve paylaşmayı üstün tutacak şekilde düzenlemeler yapılması şeklinde anlaşılmalıdır. İptali istenen kural, evlat edinmek isteyen iradesini alt soyun onayına tabi tutarak şeklen aileyi korur gibi görünse de aslında bu amacı gerçekleştirmeye elverişli değildir. Çünkü evlat edinme işlemi evlat edinen ile altsoyu arasında rıza ile gerçekleştirilemiyorsa, alt soyun izin vermemesinin aileyi korumak bir yana küskünlük hatta açıkça husumete yol açması da muhtemeldir.

6. Konuya Anayasa'nın 17. maddesinde yer alan, kişinin maddi ve manevi varlığını geliştirme hakkı yönünden bakıldığında yasa koyucunun, evlat edinenin istediği bir ergini evlat edinmede altsoyunun istek ve haklarını tamamen hiçe sayarak keyfince karar vermesini önlerken, çoğu kere hakkaniyete aykırı sonuçlar doğurabilecek şekilde evlat edinmeyi altsoyun iznine bağlamak suretiyle altsoyun iradesine mutlak bir üstünlük vermek arasında makul ve dengeli bir düzenleme yapması gerektiği sonucu ortaya çıkmaktadır.

7. Kuralın düzenlediği konuda gerek evlat edinenin gerek altsoyun Anayasa'nın 35. ve 41. maddelerinden doğan hakları yanında Anayasa'nın 17. maddesinden kaynaklanan hakları da vardır. Bu haklar arasında adil ve makul bir denge kurulması gerekmektedir. Ancak, iptali istenen kural bu bahiste evlat edinenin Anayasa'nın 17. maddesinden kaynaklanan hakları ile altsoyun yine Anayasa'nın 17. maddesinden kaynaklanan hakları arasında bir dengeleme yapmaksızın sadece altsoyu himaye etmekle, ölçüsüz bir düzenleme getirmektedir.

Esas Sayısı : 2016/46
Karar Sayısı : 2016/178

8. Hayatın her halinin yasa ile düzenlenmesine imkan bulunmadığı, her somut olayın hakkaniyete uygun çözümünün öngörülemeyeceği düşünüldüğünde, yapılacak adil ve makul bir düzenlemede ihtilaf vukuunda yargının karar vermesi imkanını açık tutmak normal olacaktır. Ancak iptali istenen kuraldaki kesinlik, buna imkan vermemektedir.

9. Sonuç olarak Anayasa'nın 41. maddesindeki amaçlara uygun olmayan ve 17. maddesindeki kişilik haklarını gözetmeyen kuralın anılan maddelere aykırılığı nedeniyle iptali gerektiği düşüncesiyle çoğunluk görüşüne katılmıyorum.

Üye

Osman Alifeyyaz PAKSÜT